

**Wystąpienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych
do Prezesa Zarządu Banku**

Warszawa, dnia 9 października 2003 r.

GI-DS-430/566/03

**Sz. P.
Prezes Zarządu
Bank S.A.**

Zwracam się do Pana Prezesa o niezwłoczne zaprzestanie stosowania przez Bank S.A. praktyki, polegającej na umieszczaniu na kopertach pism wysyłanych do dłużników Spółki, napisu: „windykacja”, jako naruszającej przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tj.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665).

Z ustaleń poczynionych w toku prowadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowania wynika, że Bank S.A., zwany dalej Bankiem, na kopertach pism wysyłanych pocztą do osób, które zawarły z nim umowę kredytu, obok imienia, nazwiska oraz adresu zamieszkania adresata - umieszcza również informację: „windykacja”.

W ocenie Generalnego Inspektora, powyższa praktyka Banku, nie znajduje uzasadnienia zarówno w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926), zwanej dalej również ustawą, jak też w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tj.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665).

Stosownie do przepisu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (ust. 1). W świetle treści powołanego przepisu nie budzi wątpliwości, iż napis na kopercie „windykacja”, w połączeniu z innymi danymi osobowymi, takimi jak, imię i nazwisko oraz adres zamieszkania, jednoznacznie wskazuje, że adresatem przedmiotowej korespondencji jest dłużnik. W konsekwencji, osoba zapoznająca się z treścią informacji zamieszczonych na kopercie może przypisać tę informację bezpośrednio do konkretnej osoby.

Proces przetwarzania danych, w tym ich udostępniania, powinien przebiegać przy zachowaniu zasad określonych w przepisach ustawy. Zasady te mają formę podstawowych obowiązków, jakie powinien spełnić każdy administrator danych. W szczególności, z przepisu art. 26 ustawy wynika, że administrator danych powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, w tym obowiązany jest zapewnić, aby dane te były nie tylko przetwarzane zgodnie z prawem (pkt 1), ale również adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane (pkt 3). Z powołanego art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy wynika zatem, że swym rodzajem i swą treścią przetwarzane dane nie powinny wykroczać poza cel tego przetwarzania.

W świetle powyższego, stwierdzić trzeba, że umieszczenie napisu „windykacja” na kopertach wysyłanych przez Bank, wraz z imieniem, nazwiskiem i adresem zamieszkania dłużnika, niewątpliwie nie jest niezbędne do tego, aby przesyłka pocztowa została doręczona adresatowi w sposób prawidłowy. Zakres danych, dotyczących adresata przesyłki pocztowej, które są niezbędne do jej doręczenia określają precyzyjnie przepisy prawa. Z przepisów § 6 rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 15 marca 1996 r. w sprawie warunków korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym (Dz. U. Nr 40, poz. 173) oraz § 12 „Regulaminu korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym”, regulującego szczegółowe warunki korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym, wynika, że na przesyłce pocztowej wystarczające jest podane takich danych identyfikujących adresata, jak: imię i nazwisko, nazwa ulicy, numer domu (lub mieszkania) i nazwa miejscowości.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż udostępnianie przez Spółkę przedmiotowych danych kredytobiorców nie znajduje również uzasadnienia w innych przepisach ustawy o ochronie danych osobowych. W szczególności, powyższa praktyka narusza art. 36 ustawy, z którego wynika, że administrator danych jest obowiązany do zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym. Podkreślenie ponadto wymaga, że do zachowania poufności danych osobowych przetwarzanych przez banki obliguje również art. 104 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo bankowe. Stosownie do powołanego przepisu, banki i osoby w nich zatrudnione oraz osoby, za których pośrednictwem bank wykonuje czynności bankowe, są obowiązane zachować tajemnicę bankową, która obejmuje wszystkie wiadomości, dotyczące czynności bankowych i osób będących stroną umowy, uzyskane w czasie negocjacji oraz związane z zawarciem umowy z bankiem i jej realizacją, z wyjątkiem wiadomości, bez których ujawnienia nie jest możliwe należyte wykonanie zawartej przez bank umowy. W świetle powyższych rozważań niewątpliwie jest, iż opisane działania Banku nie są konieczne w celu

wykonania zawartej przez Bank umowy, tj. skutecznego podjęcia wobec dłużnika czynności windykacyjnych.

Mając na uwadze powołany stan prawny, niezbędne jest zaprzestanie stosowania przez Bank kwestionowanej praktyki, bowiem może ona prowadzić do udostępnienia danych osobowych kredytobiorców osobom nieupoważnionym do ich pozyskania. Podkreślić należy, że przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, przewidują sankcję karną za takie naruszenie przez administratora danych jej przepisów. Stosownie bowiem do przepisu art. 51 ust. 1 ustawy, kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

Wobec powyższego, zwracam się do Pana Prezesa o poinformowanie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o podjętych w powyższej sprawie działaniach, mających na celu przywrócenie stanu zgodnego z prawem, **w terminie 14 dni** od dnia doręczenia niniejszego pisma.